

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Αμοιβαία Αναγνώριση Μέτρων Προστασίας Σε Αστικές Υποθέσεις](#) > [Finland](#)

Αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις

Φινλανδία

Φινλανδία

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 17 - Διαθέσιμες για το κοινό πληροφορίες

Στη Φινλανδία, τα μέτρα προστασίας που αναφέρονται στην οδηγία 2011/99/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 606/2013 καθορίζονται στον νόμο περί περιοριστικών μέτρων (898/1998).

Ο νόμος προβλέπει την επιβολή περιοριστικών μέτρων για την πρόληψη εγκλήματος κατά της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας ή της ιδιωτικής ζωής, της απειλής τέτοιου εγκλήματος ή οποιουδήποτε άλλου είδους σοβαρής παρενόχλησης. Εάν το πρόσωπο που αισθάνεται ότι απειλείται και το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ζητείται διαταγή περιοριστικών μέτρων διαμένουν μόνιμα στην ίδια κατοικία, μπορεί να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα για την πρόληψη εγκλήματος κατά της ζωής, της υγείας ή της ελευθερίας ή απειλής τέτοιου εγκλήματος (*ενδοοικογενειακά περιοριστικά μέτρα*).

Η οδηγία 2011/99/ΕΕ εφαρμόζεται στα περιοριστικά μέτρα που επιβάλλονται στη Φινλανδία, εάν τα περιοριστικά μέτρα έχουν επιβληθεί ως αποτέλεσμα εγκλήματος ή εικαζόμενου εγκλήματος. Εάν τα περιοριστικά μέτρα δεν συνδέονται με εγκληματική πράξη, όπως αναφέρεται στην οδηγία, τότε υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 606/2013.

Όπως διευκρινίζεται λεπτομερέστερα στη σχετική δικαστική απόφαση, πρόσωπο στο οποίο έχουν επιβληθεί περιοριστικά μέτρα δεν δικαιούται να έρθει σε επαφή με το πρόσωπο που τελεί υπό προστασία ή να επικοινωνήσει μαζί του με άλλο τρόπο ή να προσπαθήσει να επικοινωνήσει μαζί του (*βασική εντολή περιοριστικών μέτρων*). Απαγορεύεται επίσης να ακολουθεί και να παρακολουθεί το υπό προστασία πρόσωπο. Πρόσωπο στο οποίο έχουν επιβληθεί ενδοοικογενειακά περιοριστικά μέτρα πρέπει να εγκαταλείψει την κατοικία στην οποία διαμένει μόνιμα μαζί με το πρόσωπο που τελεί υπό προστασία, και δεν μπορεί να επιστρέψει εκεί. Εάν υπάρχουν λόγοι να πιθανολογείται ότι μια βασική εντολή περιοριστικών μέτρων είναι ανεπαρκής, η εντολή περιοριστικών μέτρων μπορεί να επεκταθεί. Στην περίπτωση αυτή, τα περιοριστικά μέτρα επιβάλλουν επίσης περιορισμούς στο πόσο κοντά μπορεί να βρίσκεται το πρόσωπο στο οποίο έχουν επιβληθεί τα μέτρα στη μόνιμη κατοικία, την εξοχική κατοικία ή τον χώρο εργασίας του υπό προστασία προσώπου ή σε άλλο συγκρίσιμο τόπο που καθορίζεται χωριστά (*εκτεταμένα περιοριστικά μέτρα*). Ωστόσο, τα περιοριστικά μέτρα δεν εφαρμόζονται στις επαφές για τις οποίες υπάρχει βάσιμος λόγος και οι οποίες είναι προφανώς αναγκαίες. Η ρύθμιση των τυχόν αναγκαίων επαφών θα πρέπει κατά προτίμηση να προβλέπεται ήδη στην απόφαση σχετικά με τα περιοριστικά μέτρα.

Περιοριστικά μέτρα μπορούν να επιβληθούν για μέγιστη διάρκεια ενός έτους. Ενδοοικογενειακά περιοριστικά μέτρα μπορούν να επιβληθούν για μέγιστη διάρκεια τριών μηνών. Περιοριστικά μέτρα τίθενται σε ισχύ κατόπιν απόφασης του τοπικού δικαστηρίου να επιβάλει τέτοια μέτρα. Η απόφαση είναι εκτελεστή ανεξαρτήτως έφεσης, εκτός αν το ανώτερο δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υπόθεσης αποφασίσει διαφορετικά. Η εντολή περιοριστικών μέτρων δύναται να ανανεωθεί. Σε περίπτωση ανανέωσης, τα περιοριστικά μέτρα μπορούν να επιβληθούν για μέγιστη διάρκεια δύο ετών. Εντολή ενδοοικογενειακών περιοριστικών μέτρων μπορεί να ανανεωθεί για μέγιστη διάρκεια τριών μηνών.

Επιβολή περιοριστικών μέτρων μπορεί να ζητήσει οποιοσδήποτε έχει βάσιμους λόγους να αισθάνεται ότι απειλείται ή παρενοχλείται από άλλο πρόσωπο. Αίτηση μπορεί επίσης να υποβληθεί από εισαγγελική ή αστυνομική αρχή ή αρχή κοινωνικής πρόνοιας. Η αίτηση μπορεί να υποβάλλεται προφορικά ή γραπτώς με χρήση ειδικού εντύπου.

Οι υποθέσεις που αφορούν περιοριστικά μέτρα εκδικάζονται από το τοπικό δικαστήριο. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το δικαστήριο του τόπου στον οποίο κατοικεί το προς προστασία πρόσωπο ή στον οποίο θα εφαρμοστεί κυρίως η εντολή περιοριστικών μέτρων. Εάν το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ζητείται η επιβολή περιοριστικών μέτρων είναι ύποπτο για έγκλημα που μπορεί να έχει σημασία για την επίλυση της διαφοράς που σχετίζεται με τα περιοριστικά μέτρα, το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο είναι επίσης αρμόδιο για το θέμα των περιοριστικών μέτρων.

Στο μέτρο που ενδείκνυται, οι διατάξεις που διέπουν την ποινική διαδικασία εφαρμόζονται και στη διαδικασία για την έκδοση εντολής περιοριστικών μέτρων. Στη φινλανδική νομολογία, τα περιοριστικά μέτρα επιβάλλονται σχεδόν πάντοτε ως ανεξάρτητο μέτρο, χωριστά από ποινική δίκη, αν και σύμφωνα με τη νομοθεσία μπορούν επίσης να επιβληθούν στο πλαίσιο ποινικής δίκης.

Περιοριστικά μέτρα μπορούν να επιβληθούν εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιθανολογηθεί ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ζητούνται τα περιοριστικά μέτρα ενδέχεται να διαπράξει έγκλημα κατά της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας ή της ιδιωτικής ζωής του προσώπου που αισθάνεται ότι απειλείται ή παρενοχλείται σοβαρά με κάποιον άλλο τρόπο.

Ενδοοικογενειακά περιοριστικά μέτρα μπορούν να επιβληθούν εάν το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ζητούνται τα περιοριστικά μέτρα είναι πιθανό, όπως κρίνεται από τις απειλές που έχει εξαπολύσει και τυχόν προηγούμενα αδικήματα ή άλλη συμπεριφορά, να διαπράξει έγκλημα κατά της ζωής, της υγείας ή της ελευθερίας του ατόμου που αισθάνεται ότι απειλείται, και η επιβολή περιοριστικών μέτρων δεν είναι παράλογη, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας του πιθανολογούμενου εγκλήματος, των συνθηκών των προσώπων που ζουν στο ίδιο νοικοκυριό και των άλλων πραγματικών περιστατικών που παρουσιάστηκαν στην υπόθεση.

Κατά την εξέταση των προϋποθέσεων για την επιβολή περιοριστικών μέτρων πρέπει να δίνεται προσοχή στις περιστάσεις των εμπλεκόμενων προσώπων, στη φύση οποιουδήποτε τυχόν προηγούμενου εγκλήματος ή παρενόχλησης και στο αν το εν λόγω έγκλημα ή παρενόχληση έχει επαναληφθεί, καθώς και στην πιθανότητα το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ζητούνται τα περιοριστικά μέτρα να συνεχίσει την παρενόχληση ή να διαπράξει έγκλημα κατά του προσώπου που αισθάνεται ότι απειλείται.

Μπορούν, επίσης, να επιβληθούν προσωρινά περιοριστικά μέτρα. Η επιβολή προσωρινών περιοριστικών μέτρων αποφασίζεται από υπάλληλο που διαθέτει εξουσία σύλληψης ή από δικαστήριο. Ο υπάλληλος που διαθέτει εξουσία σύλληψης πρέπει αμελλητί και το αργότερο εντός τριών ημερών να υποβάλει την απόφασή του ενώπιον του αρμόδιου τοπικού δικαστηρίου.

Κατ' αρχήν, οι ίδιοι οι διάδικοι φέρουν το κόστος που προκύπτει από την εξέταση μιας υπόθεσης σχετικά με την επιβολή περιοριστικών μέτρων. Ωστόσο, εάν συντρέχουν σοβαροί λόγοι, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει διάδικο να καταβάλει μέρος ή το σύνολο των εύλογων δικαστικών εξόδων του αντιδίκου του. Δεν επιβάλλεται δικαστικό τέλος.

Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν δικηγόρο και δικαιούνται επίσης δωρεάν νομική συνδρομή εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στον νόμο περί νομικής συνδρομής (257/2002).

Το δικαστήριο πρέπει να καταχωρίσει αμέσως στο ηλεκτρονικό σύστημα της αστυνομίας απόφαση που επιβάλλει, καταργεί ή τροποποιεί περιοριστικά μέτρα.

Η δικαστική απόφαση κοινοποιείται επίσης στον αιτούντα, το πρόσωπο που προστατεύεται με τα περιοριστικά μέτρα και το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ζητήθηκαν τα περιοριστικά μέτρα. Η δικαστική απόφαση πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί με επαληθεύσιμο τρόπο στο πρόσωπο εις βάρος του οποίου επιβλήθηκαν τα περιοριστικά μέτρα, εκτός εάν εκδόθηκε ή δημοσιεύθηκε παρουσία του εν λόγω προσώπου.

Η αστυνομία εποπτεύει την επιβολή των περιοριστικών μέτρων.

Οι παραβιάσεις περιοριστικών μέτρων τιμωρούνται σύμφωνα με το κεφάλαιο 16, άρθρο 9α του ποινικού κώδικα (39/1889).

Άρθρο 18, στοιχείο α)(i) - τις αρχές που είναι αρμόδιες να διατάσσουν μέτρα προστασίας και να εκδίδουν πιστοποιητικά σύμφωνα με τα άρθρο 5

Αρχές που είναι αρμόδιες να διατάσσουν μέτρα προστασίας

Τα γενικά δικαστήρια (τοπικά δικαστήρια, εφετεία και το Ανώτατο Δικαστήριο)

Αρχές που είναι αρμόδιες για την έκδοση πιστοποιητικών σύμφωνα με το άρθρο 5

Τα γενικά δικαστήρια (τοπικά δικαστήρια, εφετεία και το Ανώτατο Δικαστήριο)

Το πιστοποιητικό εκδίδεται από το δικαστήριο που επέβαλε περιοριστικά μέτρα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και αναφέρονται στον νόμο περί περιοριστικών μέτρων (898/1998).

Το πιστοποιητικό εκδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 5-7 του κανονισμού. Το πιστοποιητικό κοινοποιείται στο πρόσωπο που συνιστά απειλή σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού και το άρθρο 5 του νόμου (227/2015) για την εφαρμογή του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Άρθρο 18 στοιχείο α)(ii) - τις αρχές ενώπιον των οποίων μπορεί να γίνεται επίκληση μέτρου προστασίας που διατάσσεται σε άλλο κράτος μέλος και/ή οι οποίες είναι αρμόδιες να εκτελούν τον εν λόγω μέτρο

Τοπικό δικαστήριο του Ελσίνκι.

Στοιχεία επικοινωνίας: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Μέτρο προστασίας που έχει επιβληθεί σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζεται στη Φινλανδία σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού χωρίς χωριστή διαδικασία, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 του νόμου (227/2015) για την εφαρμογή του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις. Το εν λόγω μέτρο προστασίας καταχωρίζεται στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 15 του νόμου περί περιοριστικών μέτρων (898/1998) κατά τον ίδιο τρόπο με εκείνον που εφαρμόζεται για τα περιοριστικά μέτρα που επιβάλλονται στη Φινλανδία.

Άρθρο 18 στοιχείο α)(iii) - τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη διενέργεια της προσαρμογής μέτρων προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1

Τοπικό δικαστήριο του Ελσίνκι.

Στοιχεία επικοινωνίας: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Η προσαρμογή μέτρου προστασίας πραγματοποιείται όπως ορίζεται στο άρθρο 11 του κανονισμού, σύμφωνα με τη γραπτή διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 3 του νόμου (227/2015) για την εφαρμογή του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 18 στοιχείο α)(iv) - τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να γίνει η υποβολή, σύμφωνα με το

άρθρο 13, της αίτησης για απόρριψη αναγνώρισης και, όπου ισχύει, για εκτέλεση·

Τοπικό δικαστήριο του Ελσίνκι.

Στοιχεία επικοινωνίας: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Η αναγνώριση ή η εκτέλεση της απόφασης απορρίπτεται δυνάμει του άρθρου 13 του κανονισμού, σύμφωνα με τη γραπτή διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 3 του νόμου (227/2015) για την εφαρμογή του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 18 στοιχείο β) - τη γλώσσα ή τις γλώσσες που είναι αποδεκτές για μεταφράσεις όπως αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1

Οι αποδεκτές γλώσσες είναι η φινλανδική, η σουηδική και η αγγλική. Πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί σε άλλη γλώσσα μπορεί επίσης να γίνει δεκτό, εφόσον δεν υπάρχει άλλο εμπόδιο για την αποδοχή του.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 19/04/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.